

Срѣщу джиранта срокътъ тече отъ деня на заплаща-
нието, когато той е платиль, прѣди да бѫде повдигнатъ
срѣщу него искъ по силата на мѣнителницата, а въ дру-
гите случаи — отъ деня, когато е получилъ призовка за
повикванието му въ сѫдъ.

Чл. 615. Просочието се прѣкъсва само чрѣзъ заявя-
вание на искъ прѣдъ сѫда и при това само по отношение
къмъ тия дѣлъници по мѣнителницата, срѣщу които е
подигнатъ искътъ.

Джирантътъ, срѣщу когото е заявено обратно искане,
има право, за да обезпечи своето обратно искане отъ про-
срочване, да увѣдоми своя прѣдшественникъ за подиг-
нѣтия срѣщу него искъ. Въ тоя случай, това увѣдомление,
направено отъ отвѣтника, е равносилно на заведдане искъ.

Чл. 616. Когато упомѣнжтото въ горнитѣ членове про-
срочие е прѣкъснѣто, ново тригодишно просочие тече отъ
датата на дѣйствието, което е прѣкъснѣло просочието.

Чл. 617. До гдѣто трае фалитътъ на приносителя, про-
срочието не почва да тече, а, ако е вече почнѣло, то се
прѣкъсва.

Чл. 618. Въпросътъ за просочието не се повдига слу-
жебно.

Чл. 619. Когато задълженіята по мѣнителница на из-
дателя или на приемателя се погасяватъ вслѣдствие на
просочие или вслѣдствие на пронущане да се извѣршатъ
необходимите дѣйствия за запазване правото по мѣнител-
ница, издателътъ и приемателътъ продължаватъ да бѫдатъ
задължени по отношение къмъ приносителя по обикновенъ
редъ, ако само сѫ се обогатили въ негова врѣда.